

Prvé čítanie: Sir 15,16-21

Žalm: Ž 119,1-2.4-5.17-18.33-34

Druhé čítanie: 1Kor 2,6-10

Sv. Evanjelium: Mt 5,17-37

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník III./2011

Číslo 12

Miluj a rob, čo chceš

Starom zákone mal vzťah medzi Bohom a jeho ľuďmi viac právnickú podobu – išlo o súbor predpisov, ktorých nedodržiavanie sa sankcionovalo. Vidno to aj na starozákonnom jazyku – časté sú tu vety podmienkového typu „ak urobíš to a to, stane sa to a to“.

Nový zákon je naozaj v tomto zmysle skôr hebrejské *berit chadaša* „obnovená, nanovo uzatvorená zmluva“. Zmluva na rozdiel od zákona predpokladá dobrovoľnosť oboch zúčastnených strán, je aktom lásky a dôvery dvoch osôb k sebe navzájom. Táto zmena v jazyku odráža aj zmenu akcentu vo vzťahu Boh – človek. Namiesto racionálneho, predvídateľného, vypočítateľného vzťahu sa do popredia viac dostáva podoba viery, ktorá je – podobne ako Abrahámovu vykročeniu do neznámej krajiny – aktom dôvery, aktom, ktorý nie je krytý racionálnymi poistkami a zadnými

dvierkami. Preto je Nový zákon plný paradoxov – prví sú poslednými, kto si chce zachrániť život, stratí ho, neviestky predbiehajú zákoníkov v Božom kráľovstve – a radikálnych premien životných príbehov jednotlivcov – prostitútka sa stáva Ježišovou nasledovníčkou, colník rozdá polovicu svojho majetku...

Miluj a rob, čo chceš – táto Augustínova veta nie je výzvou na ľahostajnosť a nezodpovednosť. Je to v skutočnosti najťažšia vec a najnáročnejší program v živote človeka – nechať, aby všetky činy v živote ovládala láska.

Známy výrok hovorí, že život kresťanov je *jediné evanjelium, ktoré dnes svet číta*.

Áký príbeh na čítanie mu my kresťania v súčasnosti ponúkame? Racionálne, zákonnícke, opatrné dodržiavanie predpisov v podobe každonedeľných bohoslužieb a každoročných spovedí alebo radikálne premeny životov, do ktorých vstúpila láska?

(Martina Ivanová)

Z kňazského zápisníka

Tretí rok na Orave som kaplánčil v D. Kubíne. Mládež som si musel pre hojnosť populácie rozdeliť na 3 vekové skupiny. Tá najpočetnejšia boli „stredoškoláci“. Stretká sme mali v kostole nad sakristiou.

Ked' sa skrižia lyže, potom bolia kríže.

Alebo z lyžovačky na Krížovú cestu.

(dokončenie na 2. strane)

“Láska vo svojej najvyššej podobe je splynutím bytostí v obojstrannom odovzdávaní sa jeden druhému” (sv. Terézia Benedikta)

Práve začali jarné prázdniny (bola 1. pôstna nedeľa) a moji maxištranti po rannej sv. omši mi navrhli hneď poobede hodinovku behu na lyžiach na neďalekej lúke cca 500m za farou. Výbavu - slušné bežky- som mal, lebo na tento druh rekreačného športovania Orava ponúka úžasné terény. Po dobrom obede sme sa teda zišli na farskom dvore - chlapeci už z domu prišli na lyžiach - a husím pochodom sme zamierili na spomínanú lúku. V sobotu bol odmák, v noci prituhlo, a tak sa na snehu vytvorila tenká vrstva ľadu. Po vybehanej stope problémy neboli, ale pri návrate dole miernym svahom vybehli mi lyže zo stopy, ľadová vrstva sa rýchlo preborila a namiesto mäkkej snehovej periny ma privítala tvrdá realita ľadovej škrupiny. Dokopy sa nič nestalo, nohy, ruky aj lyže

zostali celé, iba na čele som získal malú odreninku. Na fare som si ju ošetril, prelepil leukoplastom, chlapeci medzitým uložili všetky lyže v garáži a už sme sa ponáhľal do kostola na Krížovú cestu. Všetko sme stihli, bola aj krátka eucharistická adorácia s požehnaním a na záver kantor zaspieval "priliehavú" pieseň: O HLAVA UBOLENÁ, RANAMI POKRYTÁ... Hneď som vedel, koľko bije, lebo kantor bol veľký figliar a počas pobožnosti si na mojom čele všimol maličkú zmenu oproti rannej sv. omši. A samozrejme, že pred kostolom ma už čakal a smrteľne vážne sa ma spýtal: Čo poviete, pán kaplán, vybral som dnes na koniec pobožnosti tú správnu pesničku?!?

(otec Anton)

Kultúra a kríza vs. Encyklika Benedikta XVI. Caritas in veritate

☉ morálnom základe našej spoločnosti neradi diskutujeme. Polemizovanie za účelom hľadania pravdy by odhalilo reálny stav, v ktorom sa nachádzame. Zdá sa, že z kolotoča, v ktorom sme, nie je jednoduché vystúpiť, a nie všetci by túto zmenu prijali. Má naša spoločnosť problém s pravdivým kritizovaním samej seba? Ak áno, prečo? Bojí sa, že odhaľovanie pravdy o nej by ju nútilo k zmene? Sú jej členovia pohodlní až natoľko, že im nezáleží na sebareflexii konania? Ak áno, potom sa nečudujeme, že strácame identitu. Európa si tú svoju nebráni. Spochybňuje tradičné hodnoty. Možno sa dnes domnievať, že hodnota ľudského života, rodina, Boh či sociálna

spolupatričnosť sú piliere, na ktorých európska kultúra buduje? Európa vymiera. Demograficky i morálne. Podstatné však je, že v móde je diktatúra relativizmu a hroziaca islamizácia. Kroky, ktoré podnikáme, buď nie sú žiadne, alebo som nijaké výrazne nespozorovala.

Je čas prebudiť sa a nehovoriť o sebe, že sme etickí. Pretože nie sme. My iba zneužívame prívlastok „etický“. Máme etické úcty, certifikáty, investičné fondy. Ale je v nás vôbec primárne zakorenená etika? Etika, ktorá je priateľská voči ľudskej osobe. „Hlboko si protirečíme, ak od nových generácií vyžadujeme rešpektovanie životného prostredia, a pritom im zákony a výchova nepomáhajú rešpektovať samých seba.“ Propagácia a legalizácia interrupcií, eutanázie, ľudské embryá obetované výskumu, umelé oplodnenia...

Je to všetko humánne? Ak áno, nahovárať si, že sme etickí. Hlavne, že naše „ego“ rastie. To, že intelekt chabne, teraz nie je až také dôležité.

Láska v pravde, ústredná téma Encykliky Benedikta XVI., si vyžaduje, aby človek dôkladne poznal seba samého a zároveň dokázal pochopiť inú bytosť a vytvárať s ňou zdravý vzťah. Každá ľudská bytosť musí mať jasne definovaný svoj pôvod, súčasné bytie a smer. Iba tak dokáže svoje správanie a konanie regulovať s ohľadom na určitý cieľ. Pápežove slová o tom, že „človek nie je stratený atóm alebo plod náhody, ale boží tvor,“ svedčia o tom, že človek je účelom a nielen prostriedkom na dosiahnutie niečoho. Je nevyhnutné poznať vlastnú totožnosť, aby sme všetky relativistické verzie ľudskej prirodzenosti dokázali s rozhodnosťou vylúčiť z našich stanovísk.

V živote človeka zohráva dôležitý aspekt snaha o komplexné formovanie jeho osoby. Nielen po vzdelanostnej, ale aj morálnej stránke. To, že veda a technológie napredujú, nás ešte nečiní ľudskejšími. Nerobí nás to bratmi. Bratskú lásku charakterizuje skôr naša nezištná vôľa, ktorá sa orientuje na službu. Prostredníctvom darovania sa iným môžeme vytvoriť bratstvo, kde bude solidarita rozkvítať. Nebojme sa prijímať a dávať. Veď napokon, pravá láska sa nikdy

nerozdá – čím viac dávaš, tým viac ti zostáva.

„Stav našej civilizácie osciluje medzi kultúrnou (duchovnou, morálnou a spoločenskou) sebadeštrukciou a prahnutím po pseudoreligiozite s prevažne kresťanstvom vzdialenými, ba neprijateľnými kontúrami.“ Toto konštatovanie by malo byť mementom, na základe ktorého sa budeme snažiť konať tak, aby sme sa vyhli sebadeštrukcii. Nemali by sme to robiť iba my. Aj štát by mal vytvárať priaznivé prostredie a zastávať kladný postoj k tomu, aby bola morálka výsadou v jeho riadení. Ale „ak sa širokým masám bez všetkého demonštruje, že zbojstvo je základom celkovej tvorby štátov a vonkajších vzťahov medzi štátmi, a že vnútorným zbojstvom a lúpežným ťažením môžu obrať celé skupiny o pracovný úspech a sociálne funkcie..., potom to znamená koniec akejkoľvek pracovnej etiky,“ zodpovednosti vládnych činiteľov za spravodlivosť a morálnosť v štáte a úpadok dôvery občanov voči vláde. To má, pochopiteľne, dehonešujúci účinok na spolunažívanie. Netvrdím, že je ľuďom vhodné podávať skreslený obraz a predstavy o blahosklonných politikoch. Skôr je potrebné ponúknuť konštruktívne riešenia ako zmeniť tento stav a nájsť ochotných ľudí, ktorí by tento cieľ pokladali za uskutočniteľnú výzvu. Realitu netreba len interpretovať, ale hlavne meniť.

(Viktória Čechová)

ŽIVOTY SVÄTÝCH

Sedem sv. zakladateľov rehole Služobníkov Panny Márie

Sviatok: 17. február

Ďňa 17. februára si pripomíname siedmich zakladateľov rádu Služobníkov Panny Márie: Bonfiglio, Bartolomej, Ján, Benedikt, Gerardino, Ricovero a Alessio. V období okolo roku 1233, keď sa vo Florencii rozmohli krvné pomsty a bratovraždy, rozhodli sa siedmi obchodníci, členovia laického spoločenstva veriacich, vzdialiť od spoločnosti, žiť v samote, pokáň a kontemplácii. Okolo roku 1245 sa teda odobrali na vrch Senario, neďaleko Florencie, kde si postavili jednoduchý prístrešok a tiež kaplnku zasvätenú Panne Márii. Žili v samote a utiahnutosti, nevyhýbali sa však kontaktu s ľuďmi – mnohí k nim prichádzali hlavne v zložitých životných situáciách a hľadali tak povzbudenie a podporu. Onedlho sa ich svätosť dostala do povedomia ľudí a mnohí mladí pocítili túžbu pridať sa k nim. Postupne sa teda prví siedmi členovia rozhodli dať vznik novému rádu, ktorý mal byť zasvätený Panne Márii, keďže sami seba nazývali jej služobníkmi – teda Služobníci Panny Márie. Rád prijal regulu sv. Augustína. Roku 1888 pápež Lev XIII kanonizoval prvých siedmich otcov. Na hore Senario sa nachádza hrobka, v ktorej sú uložené pozostatky tých, ktorí sa rozhodli prežívať svoj život v bratskom spoločenstve a túžba po jednote napokon spojila ich duše v jednu.

Sv. BONFIGLIO

Bol zodpovedným za laické spoločenstvo, neskôr prior rodiacej sa komunity Služobníkov Márie. Býva zobrazovaný s bielou holubicou, sediacou na pravom ramene svätca a vyjadrujúcou dary Ducha Svätého, ktorými boli všetci siedmi bohato obdarení; u sv. Bonfiglia však výrazne dominuje charizma otcovstva a vodcovstva, keďže bol prvým zodpovedným v komunite. Podľa tradície zomrel 1. januára 1262.

Sv. BONAGIUNTA

Muž veľmi prísny voči sebe samému, avšak veľmi jemný, láskavý a chápatý k blízkym. V období 1256 – 1257 aj on pocítil na svojom pleci bremeno zodpovednosti ako prior komunity. Vďaka svojej húževnatej obhajobe pravdivosti a spravodlivosti, sa ho pokúsili protivníci otráviť, milosťou Boha bol však uzdravený. Zomrel 31. augusta 1267.

Sv. MANETTO

Svojho času tiež pôsobiaci ako prior komunity. Človek, obdarovaný výraznými organizačnými a riadiacimi schopnosťami, vďaka ktorým sa rád Služobníkov Panny Márie rozšíril aj do Francúzska. Bol to práve on, kto prijal Arriga z Baldovino - prvého z tých, ktorí sa rozhodli nasledovať siedmich zakladateľov. Podľa tradície Manetto zomrel 20. augusta 1268.

Sv. AMADIO

Môžeme povedať, že v skupinke siedmich zakladateľov mal práve on v sebe nevyhnutný zápal a nadšenie, ktorým dokázal nakaziť aj ostatných.

rovnaké

Jeho srdce plné lásky preukazovalo dobrotu každou svojou činnosťou a osobným príkladom podnecoval svojich spolubratov k väčšej láske k Bohu a bližnému. Jeho meno Amadio (miluj-Boha), verne vypovedá o jeho hlbokom duchovnom živote a nezištnej dávajúcej sa láske. Zomrel 18. apríla 1266.

Sv. SONSTEGNO a Sv. UGUCCIONE

Zo života týchto dvoch svätcov je najjedinečnejším práve priateľstvo, ktoré bolo medzi nimi. Na ikonách sú vyobrazovaní spolu. Špeciálnym znakom, a zároveň dôkazom jedinečnosti ich priateľstva je práve smrť, ktorá oboch navštívila v ten istý deň rovnakého roku. Sú symbolom vzájomného bratstva medzi členmi spoločenstva, ktorých spájajú

ciele a zároveň spôsob života. Výnimočný vzťah svätcov je taktiež symbolom skutočnej opory, ktorú je možné zakúsiť v pravdivom, nezištnom a Bohom darovanom priateľstve, ktoré tak napomáha aj osobnému duchovnému napredovaniu.

Sv. ALESSIO

Pochádzal z rodiny Falconieri, bol strýkom sv. Juliany. Bol jedinečný svojou pokorou a vnútornou krásou. Jeho život bol neprestajnou piesňou vďaka Bohu. Rád sa zúčastňoval dobročinných zbierok, zvyčajne podporoval bratov študujúcich na najvýznamnejšej francúzskej univerzite Sorbonne, v Paríži. Zomrel vo veku 110 rokov, 17. februára 1310. Spomienku na všetkých siedmich zakladateľov slávime práve v deň jeho smrti. (Anna Sabolová ml.)

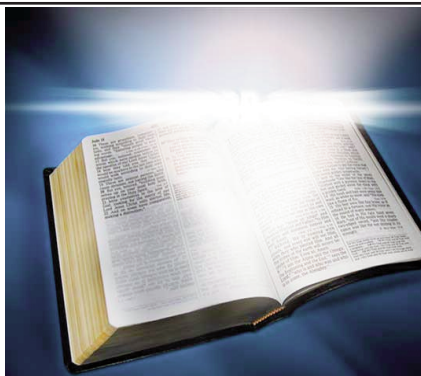
Modlitba pred čítaním Svätého písma

Nebeský Otče,
s vierou beriem do rúk
Sväté písmo.
Verím, že obsahuje slová,
ktoré mi
majú byť svetlom na
životnej ceste.

Bože Duchu Svätý,
ty si vnukol svätopiscom,
čo majú napísať; prosím ťa,
pomáhaj mi pochopiť
všetky tieto slová
a daj mi silu podľa nich
žiť.

Pane Ježišu,
dvom emauzským
učeníkom horelo
srdce, keď si im
vysvetľoval
Písmo.
Rozohrej aj moje
srdce láskou k
tebe,
keď budem čítať
Sväté písmo a daj,
nech ťa stále
hlbšie poznám.

Svätý Cyril a Metod,
vy ste prví preložili Sväté
písmo
do reči našich predkov.
Vyproste mi
lásku k Svätému písmu a

odhodlanosť
stvárnovať podľa neho celý
môj život.

(Jolana Hencovská)

Obrázok použitý z:
<http://api.ning.com/>

ANJELI PRE ŽIVOT

Anjel dobroty

... „aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach“...

Dobrotivý je človek, ktorý to s nami myslí dobre. Vyžaruje z neho teplo a z jeho milého pohľadu a dobrotivých slov cítime, že má láskavé srdce. Dobrotivosť vyžaruje z jeho duše, ktorá je ním naplnená. Kto má dobrú dušu, verí v dobro aj v iných ľuďoch. Keď vidíme dobro v tom druhom, budeme sa k nemu automaticky dobre spávať.

„Zlé slovo urobí aj z dobrého zlého, a naopak, dobré slovo urobí aj zo zlého človeka dobrého.“ Keď ideme v ústrety inému s nevľúdnyimi slovami a nepriateľským pohľadom, vyvoláme v ňom to zlé. Bude k nám pristupovať rovnako nepriateľsky. Keď sme však k nemu

dobrotivý, prihovárime sa mu láskavými slovami, potom sa ten druhý dostane do kontaktu s dobrom na dne jeho duše, ktoré dosť často býva zakryté ranami. Dá sa povedať, že sme tak trochu zodpovední aj za správanie toho druhého. Môžeme v ňom prebudiť život alebo smrť, dobro alebo zlo. Poprosme anjela dobroty, aby premenil našu dušu, aby v nej vládlo dobro a zlo už v nás nemalo nijakú šancu. Keď anjel dobroty napravi našu dušu, bude z nás vyžarovať dobrota. Budeme sa dobrotivo správať, budeme vyslovovať dobré, dobrosrdečné slová. Dobrota bude žiariť z našich očí.

O našej добрote hovoria nielen naše slová, ale dá sa vycítiť aj z našich gest, objatí či pohľadu. Aj my môžeme pocítiť dobrotivosť rúk, ktoré sa nás dotýkajú. Aj my môžeme vidieť dobrotu v očiach, ktoré na nás hľadajú. Prajem vám, aby ste svojím bytím, telom i dušou šíрили dobrotu, a aby ste v ľuďoch prebúdzali to, čo je v nich dobré.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Grun, A.: Anjeli pre život

MANŽELSTVO

Je z Božieho ustanovenia, Kristus ho povýšil na sviatosť, a predsa na tento stav existuje široké spektrum názorov.

Istý biskup na svojej pastoračnej ceste prišiel do triedy, kde sa učilo náboženstvo. „Čo je manželstvo?“ spýtal sa katechéta jednej žiačky, ktorú pokladal za najlepšiu. „Manželstvo je...“ zajakala sa žiačka popletená prítomnosťou vzácného hosťa a pokračovala:

„Manželstvo je.....stav veľkých múk, ktorými si mnohí kresťania za istý čas odpykávajú časné tresty, kým sa neočistia a neprídu do neba.“ Katechéta nato odpovedá: „Ale dievča, však to je očistec!“ Tu sa biskup usmeje a spokojne povie: „Len ju nechajte! Kto vie, možno má dievča pravdu. Čo my dvaja o tom vieme?“

Život tých, ktorí sú povolani k manželstvu, nech je odpoveďou na túto ustanovizeň. Božie utvárajme Božími prostriedkami.

(Mária Artimová -zdroj:Pán je moja pomoc a môj ochranca...)

Farské oznamy

V ČASE OD 14.02.2011 DO 20.02.2011

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratovať kostol. Na budúci týždeň prosíme rod. **Bačovu** a **Vargovu – Kukučínova ul.**, rod. **Ondovčíkovu – Tehelná ul.** Upratuje sa v sobotu ráno klasicky o **8⁰⁰**.

Brigády pri stavbe nového kostola - Pán Boh zaplať všetkým brigádnikom, ktorí boli pomôcť v tomto týždni. Zoznam si môžete pozrieť na nástenke. Na budúci týždeň prosíme **Zimnú** a **Lesnícku ul.**, ktoré má na starosti **p. Helena Baníková**; a o týždeň neskôr **Herliansku, Trepskú** a **Jarkovu ul.**, ktoré má na starosti **p. Helena Musáková**.

Modlitba sv. ruženca pred sv. omšou - V týždni od **20.2. – 26.2.** vedie modlitby horliteľka **p. Mária Mudráková**.

Detský spevácky zbor - detský spevácky zbor v tomto týždni už bude klasicky v **pondelok** o **16¹⁵** na fare.

Ol'ga Staňová – bývalá liečiteľka - chcem vás všetkých pozvať na svedectvo bývalej liečiteľky p. Ol'gy Staňovej, ktorá používala pri liečbe pomoc diabla a ktorú Boh z toho dostal. Na základe vlastnej skúsenosti a praxe nám bude svedčiť o všetkých okultných praktikách, o moci prekliatia, hádzania uhlíkov, liečenia bylinkami skrz mágiu a pod. Svedectvo sa uskutoční hneď po mládežníckej sv. omši o **18⁴⁵**.

Rozpis lektorov:

Nasledujúca nedeľa
8:00 – rod. Grominova;
10:00 – rod. E. Gazdu;
18:30 – rod. Mudrákova.

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915/947 309**;
Anton Tatarko, kaplán - **0905/514 699**;
Pevná linka na faru - **057/4426 286**.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 14.02.2011 DO 20.02.2011

PONDELOK 07.02.2011	Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K+T)
UTOROK 08.02.2011	Sv. omša: 6 ³⁰ (T+K)
STREDA 09.02.2011	Sv. omša: 6 ³⁰ (T) Poklona Sv. Oltárnej: 7 ⁰⁰ Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K) <i>detská</i>
ŠTVRTOK 10.02.2011	Poklona Sv. Oltárnej: 17 ⁰⁰ Sv. omša: 18 ⁰⁰ (T+K)
PIATOK 11.02.2011	Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K+T) <i>mládežnícka</i> Svedectvo liečiteľky: 18 ⁴⁵
SOBOTA 12.02.2011	Sv. omša: 18 ⁰⁰ (T+K)
NEDEĽA 13.02.2011 7. NEDEĽA V OBDOBÍ „CEZ ROK“	Sv. omša: 8 ⁰⁰ (T) Sv. omša: 10 ⁰⁰ (T) Pobožnosť sv. ruženca: 14 ³⁰ Sv. omša: 18 ³⁰ (K)

BLAHOŽELÁME/SPOMÍNÁME

Milí čitatelia časopisu MariannuM. V snahe priblížiť Vám časopis v čo najväčšej miere, prinášame novú rubriku – Blahoželanie/Spomíname, kde môžete uverejniť blahoželania svojim blízkym, prípadne zaspomínať si na Vašich zosnulých príbuzných, priateľov, známych. Všetko toto spolu s fotografiou alebo aj bez môžete poslať na adresu mariannum@gmail.com.

VYDÁVA**Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné**

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.